

РЕШЕНИЕ

№ 3473

гр. София, 28.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 11.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6601** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ вр. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Г. М. И.,[ЕГН] срещу Решение №2153-21-60/16.03.2017г. на Директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт /ТП на НОИ/ - С.-град, с което е оставена без уважение жалба с вх. №1012-21-1784/23.12.2016г. срещу Разпореждане №[ЕГН]/1 от 05.10.2016г. на Ръководителя на „Пенсионно осигуряване“ /ПО/ в ТП-НОИ-С.-град като неоснователна.С Решение по административно дело №3581/2017г., 11-и състав при Административен съд – София-град /АССГ/ е отхвърлил жалбата срещу решението на Директора на ТП на НОИ-С.-град,като неоснователна.Върховния административен съд /ВАС/ е отменил решението на АССГ и в върнал делото за ново разглеждане от друг състав, като е дал конкретни указания.

С жалбата се твърди, че решението и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни поради противоречие с материалноправните разпоредби, немотивираност и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Жалбоподателят твърди, че е загубил трудовата си книжка преди няколко години и затова му се налага да издирва всеки от работодателите си през годините, за да му издават съответните удостоверения (УП-2 и УП-3) за трудов и осигурителен стаж и за размера на трудовото му възнаграждение и осигурителния доход.Твърди, че общият му трудов/осигурителен стаж е поне 25 години и 1 месец, в които се включва и времето, през което е отбил редовната си

военна служба. По някаква неясна причина НОИ не му признава трудов (осигурителен) стаж за поне 2 години и 10 месеца. На 01.09.1985 г. започва работа на длъжност "Завеждащ отдел" във вестник „Софийски новини", издание на Агенция "С. прес" с брутно месечно възнаграждение от 257, 50 лв. Правоприемникът на Агенция "С. прес" - сдружение "Агенция С. прес" отказва и не издава Удостоверение УП-2, съдържащо верните размери на brutните заплати, получавани от него в периода 01.09.1985 г. - 01.03, 1988 г. Индивидуалният му коефициент е намален значително в резултат на тези действия на сдружение "Агенция С. прес" и бездействието на длъжностните лица в НОИ. Към жалбата си представя заповед за назначаване на Г. И. през м. юли 1985 г., трудов договор, заповеди за освобождаването му от длъжност, допълнителни споразумения, които според него са напълно достатъчни за удостоверяването и доказването на размерите на получаваните възнаграждения. Наред с това, жалбоподателят твърди, че е работил за вестник „Футбол" на длъжност „коментатор" в периода 01.03.1988 - 31.12.1988 г. Месечната брутна заплата, която е получавал в този период, е била около 360 - 380 лв. Вестник „Футбол" е прекратен, но се е влял във вестник [фирма] и И. не е успял да открие неговия Изпълнителен директор или когото и да било служител, за да получи УП-2 и УП-3 оттам.

В съдебно заседание жалбоподателят - Г. М. И. се представлява от адв. Х., който моли жалбата да бъде уважена, като твърди, че по делото са събрани безспорни доказателства, от които става видно, че размерът на пенсията на доверителя му към момента на пенсионирането следва да бъде 289,29 лева. Претендират се направените по делото разноси, за които представя списък /лист 131/, депозира писмени бележки.

Ответникът Директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуалния си представител юрк. М., оспорва жалбата като и неоснователна по съображения, изложени в мотивите на оспореното решение. Моли съда да не кредитира заключенията на изготвената по делото експертиза, като счита, че същите не са изготвени по автентични писмени доказателства по смисъла на чл. 40 от НПОС. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд - София-град, като взе предвид становищата на страните и след преценка на събраните по делото доказателства, в съответствие с изискванията на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

От данните по преписката е видно, че със Заявление от 28.12.2013г. Г. М. И. е направил искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст (ЛПОСВ). Посочва, че избира три последователни години преди 1997 г.: 01.02.1983 г. - 31.01.1986 г., като за времето от 01.09.1985 г. до 31.01.1986 г. желае да се ползва минималната работна заплата при изчисляване на размера на пенсията. Декларира, че за липсващи данни за периода преди 1997 г. желае да се ползва Регистъра на осигурените лица. Първоначално, в резултат на приложените към заявлението документи на И. е отпусната ЛПОСВ по чл. 68, ал. 3 от КСО в минимален размер, като е зачетен осигурителен стаж от трета категория труд в размер на 22 г., 03м., 09д. Във връзка с представени от лицето обр. УП-2 изх. № 35/24.09.2004 г., издадено от [фирма] и установеното несъответствие в Р., с писмо от 28.01.2016 г. дирекция "Пенсии" е изисквала от осигурителя да потвърди удостоверената в образеца информация., но писмото се е върнало с отбелязване „непознат на адреса". Поради това е извършена проверка на [фирма] от Дирекция „КПК", резултатът от която е

отразен в писмо от 13.04.2016 г. От нея е установено, че [фирма] е заличено с решение на СГС от 21.12.2005 г., като негов едноличен собственик е била Столична община. Изпратено е запитване до СО за установяване местонахождението на разплащателните ведомости за работни заплати на осигурителя. Такива обаче е отговорено, че не се съхраняват от едноличния собственик на капитала и няма данни къде се намират, с оглед на което проверка на представения образец от жалбоподателя не е могла да бъде извършена.

С Разпореждане от 07.06.2016 г. отпускната минимална пенсия на И. е изменена и изчислена в действителен размер. Пенсията е изчислена от тригодишна база преди 1997г.: 02.04.1981 г. - 31.08.1985 г., чиито осигурителен доход е отразен в обр. УП-2 изх. № ЧС-033/30.10.2015 г., издаден от РА [фирма] и за времето 01.09.1985 г. - 31.01.1986 г., включващ осигурителен доход, придобит в Агенция „С. Прес“ в размер на минималната работна заплата /МРЗ/ за 150 дни, както е посочил заявителя в заявлението си за отпускане на пенсията. Осигурителния стаж и доход, придобити в издателство [фирма] са зачетени по данни от Р..

Заявителят е останал недоволен от определеният му размер и е депозирал жалба от 08.08.2016г., с която възразява срещу изготвения от Агенция „С. Прес“ образец УП-2. Постановено е ново разпореждане от 05.10.2016 г., с което на основание чл. 99, ал. 3 от КСО е отменено предходното и пенсията е изменена, считано от първоначалната дата на отпускането ѝ - 11.12.2015 г. пенсията е изчислена от друг тригодишен период, преди 1997г.: 01.02.1983г. - 31.01.1986г. от осигурителен доход в размер на 5024 лева, посочен в обр. УП-2, изх. № СЧ-033/30.10.2015 г., в размер 4434,15лв. и МРЗ за 150 дни в размер на 590 лв. въз основа на представените документи и данните от Р. е зачетен осигурителен стаж и доход до 31.10.2008г., като пенсията е изчислена от индивидуален коефициент 1,320 в размер на 239,49лв.

Депозирана е жалба от Г.И., като се възразява срещу взетата предвид при изчисляване на пенсията тригодишна база, без да се представят други документи за преценка на най-благоприятната база. Възразява се срещу издаденото удостоверение от Агенция „С. Прес“, че не съдържа реално начислените и изплатени брутни заплати на жалбоподателя. Възразява се и срещу зачетения осигурителен доход по обр. УП-2, изх. № 35/24.09.2004 г., издадено от Издателство [фирма].

С Решение № 2153-21-60/16.03.2017 г. - предмет на настоящото съдебно производство, директорът на ТП на НОИ С. - град е приел за неоснователна жалбата. След извършена проверка по повод депозиран от Г. И. сигнал, с писмо от 31.08.2015г. Управителят на НОИ му е отговорил, че в осигурителния архив на НОИ не е приемана разплащателна документация на вестник „Футбол“. С Решение на СГС от 03.11.1998г. дейността на вестника е прекратена чрез вливане във Вестник [фирма], чиято дейност не е прекратена. Посетен е адреса на дружеството и е указано на И. към кои лица може да се обърне с цел установяване местонахождението на разплащателните ведомости на вестника, в който е работил. За в. "Софийски новини" също е посочен адрес и телефон, с които следва да се установи контакт.

С цел установяване на осигурителния доход на лицето е изискана повторна проверка от органите на КПК към ТП на НОИ С.-град в цитираните по-горе вестници. Приобщени към пенсионното досие са два броя констативни протоколи от 03.02.2017 г. и от 06.03.2017 г. С Констативен протокол от 03.02.2017 г. е отразена проверката в Сдружение "Агенция С. Прес", като се установява, че в същото се съхранява единствено трудов договор от 24.04.1987 г., споразумение за изменение на същия и

молба за прекратяването му. Сдружението декларира, че никога не са приемали и не са съхранявали разплащателни ведомости и счетоводни документи на вестник "Софийски новини". В хода на проверката е установено, че на Г. И. е издадено удостоверение УП-2 изх. № 013/26.08.2015 г. за периода 01.09.1985г. - 01.03.1988г. само на база трудовото му досие, като за осигурителен доход е вписана МРЗ за съответните години. От констативен протокол от 06.03.2017 г. по повод извършена проверка в Министерството на младежта и спорта с оглед възможността за съхраняване на ведомости на вестник „Футбол“ същото декларира, че никога не са приемани и съхранявани ведомости и разплащателна документация на цитираното печатно издание.

Предвид изложеното и поради невъзможност за издирване на относимите документи за установяване на осигурителния стаж и доход на жалбоподателя в съответните печатни издания, директорът на ТП на НОИ е приел, че длъжностното лице правилно и законосъобразно е изчислило размерът на ЛПОСВ.

В хода на съдебното производство, проведено по административно дело №3581/2017г. по описа на Административен съд – София-град, 11-и състав, III отделение са присъединени като доказателства от страна на жалбоподателя: 1. Декларация от З. Н. В., който в качеството му на Председател на СД и Изпълнителен директор на вестник [фирма], дружество правопреемник на прекратения вестник "Футбол", че вестник [фирма] не разполага в архива си с разплащателните ведомости на в-к "Футбол" за периода преди 1989 г. Декларира, че Г. И., като коментатор във в. Футбол е получавал брутно възнаграждение в размер на 320 лева.; 2. Споразумение към трудов договор № 216, относно срока на договора, който се сключва от 31.01.1988г. до 31.03.1988г.; Заповед К- ЛС-101/03.02.1988 г. за освобождаване на Г. И., считано от 01.03.1988г. ;Заповед №К-ЛС-1002/19.07.1985 г. за назначаване на Г. И. на длъжност Завеждащ отдел „Вътрешна политика и икономика" на вестник Софийски новини с основна месечна заплата 250 лева плюс сума за прослужени години или всичко 257, 50лв., считано от датата на заемане на длъжността до 31.07.1987 г. ; 4. Трудов договор 216/24.04.1987 г. между Агенция „С. Прес" и Г. И. за длъжност завеждащ редакция в ГД „Периодични издания" за времето от 01.04.1987г. до 31.01.1988г. с трудово възнаграждение 250 лева, като се задължава да постъпи на работа на 01.04.1987г.

В хода на настоящото съдебно производство са приети заключенията на вещо лице по назначена съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ, лист 28-36/ и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза /лист 106-130/. По делото са представени и приети още в оригинал Удостоверение от Сдружение „Агенция С. Прес“ – Удостоверение Обр. УП-2 /лист 75-76/ и Удостоверение от [фирма] (правопреемник на вестник „Футбол“) /лист 85 – 86/ относно размера на трудово възнаграждение на жалбоподателя – И.. Съдът кредитира заключението на експертизата като обосновано предвид това, че вещото лице е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства, компетентно изготвено и обективно с оглед липсата на данни за заинтересованост на вещото лице от изхода на спора. Вещото лице е дало пълен отговор на поставените въпроси, ведно с аргументация на изводите, до които е стигнало.

При тази фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу оспорваното Решение №2153-21-60/16.03.2017г. на Директора на ТП на НОИ С.-град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице с право и

интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган по чл. 117, ал. 3 КСО, в предписаната от закона форма, с посочване на фактически и правни основания за издаването му. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Спорът между страните в настоящото производство се свежда до доказателствата, с които следва да се установи осигурителния доход на жалбоподателя - Г. М. И. за периодите: 01.09.1985г. – 28.02.1988г. във вестник „Софийски новини“, издание на Агенция „С. Прес“ и 28.02.1988г.-31.12.1988г. във вестник „Футбол“.

Съгласно чл. 40, ал. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС) осигурителният доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО или с осигурителна книжка, както и с документ по утвърден образец. Осигурителният доход за времето, през което е получавано обезщетение от държавното обществено осигуряване, изплащано от териториалното поделение на НОИ, се установява с данни от информационната система на НОИ. Документите се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. Договорът за възлагане на труд е сред документите, чрез които се допуска установяване на осигурителен доход. Съгласно чл. 40, ал.3 от НПОС Документите по ал. 1 и 2 се издават въз основа на ведомости за заплати, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд.

В [чл. 40, ал. 5 от НПОС](#) е предвидено, в случаите, когато документите по, ал. 3 липсват, какъвто е настоящия случай, осигурителите или техните правоприемници по изключение могат да издават удостоверения за осигурителен стаж и трудово възнаграждение или за осигурителен доход и въз основа на други автентични документи, щом те съдържат достатъчно данни за осигурителния стаж и за осигурителния доход. За периодите, които предхождат създаването на информационна система на НОИ, разпоредбата на чл. 40, ал.9 от НПОС предвижда документите за осигурителен стаж и доход да се издават въз основа на съхраняваните разплащателни ведомости и други документи, а когато липсват – въз основа на други автентични документи, доказващи изплащане на възнаграждения.

В настоящото съдебно производство пред жалбоподателя бе открита възможността да бъдат ангажирани доказателства във връзка установяване на осигурителния стаж в процесния период. В тази връзка бе допуснато и изготвяне на ССЧЕ (основна и допълнителна) с въпроси, свързани с изчисляване на евентуален размер па пенсия и извършване на преценка на най-благоприятния 3- годишен период преди 01.01.1997г. въз основа на представените по делото удостоверения в оригинал - Удостоверение от

Сдружение „Агенция С. Прес“ – Удостоверение /лист 74/ и Удостоверение Обр. УП-2 /лист 75-76/, както и Удостоверение (правоприемник на вестник „Футбол“) /лист 85 – 86/ от [фирма].

При изготвяне на заключенията по ССЧЕ е взет предвид обр.УП-2, издаден от Сдружение „Агенция С. -прес" с отразено брутно трудово възнаграждение/доход само за 9 непоследователни месеци от периода, през който жалбоподателя е работил във в-к „Софийски новини", като е посочено, че удостоверението е издадено въз основа на изплащателни ведомости. Удостоверението не съдържа изходящ номер и дата. Като елементи на възнаграждението в удостоверението е посочено: основна месечна заплата. Вписването противоречи на данните, съдържащи се в приетите по делото Заповед № К-ЛС-1002/19.08.1985г. за назначаване в която е посочена основна месечна заплата 250 лв. и 3% за прослужени минни -7.50 лв. /всичко 257.50 лв./, както и на трудов договор № 216/24.07.1987 г. е посочено основно месечно възнаграждение 250. 00 лв. и 6% за прослужени години, с които общата сума е в размер на 265 лв. от 01.04.1987г. В удостоверението е посочено възнаграждение 265 лева. и за м.01.1986 г. и за м.2.1987г.

С Удостоверение /лист 74/, Председателят на сдружението посочва още, че не са налични документи от трудовото досие на Г. И., но са налични част от разплащателните ведомости за периода на трудовата му дейност. Посоченото противоречи на останалите приети по делото доказателства. От Констативен протокол № КП-5-21-00226143/03.02.2017г. от извършена проверка па Сдружение „Агенция С.-прес" е видно, че в осигурителя се съхраняват документи от трудовото досие на Г. И.,които са представени при проверката и описани в протокола, както и че съгласно декларация на председателя на сдружението, същото не е приемало по надлежния ред и не съхранява разплащателни ведомости и счетоводни документи на в-к „Софийски новини". В приетите като доказателства по делото Уведомления с изх.№ 010/30.10.2015г. и с изх. № 10/12.10.2016г. от сдружението до жалбоподателя също е отразено, че са извършени проверки в архива, но в разплащателните ведомости не са намерени данни, въз основа на които да бъде издаден обр. УП-2.

Удостоверение обр. УП-2 се издава въз основа на изплащателни ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд - чл. 40, ал. 2 НПОС. В случая цитираните документи за установяване на осигурителния доход липсват. В този случай по изключение удостоверение обр. УП-2 може да бъде издадено въз основа на други автентични документи.Обаче,за да бъде издадено това удостоверение е необходимо на автентичните документи да съдържат достатъчно данни за осигурителния доход - чл. 40, ал. 5 НПОС. Това означава, че в автентичните документи трябва да има информация за възнаграждението, изплатено на лицето, върху което са правени осигурителните вноски за съответния период. В случая приложените по делото трудова книжка, трудови договори и допълнителните споразумения към тези договори не съставляват автентични документи по смисъла на чл. 40, ал. 5 НПОС, защото те не съдържат данни, посочващи получаваното трудово възнаграждение. Освен това, удостоверение обр. УП-2 не може да бъде издадено след като не са налични други автентични

документи, въз основа на които да бъде издадено.

Съгласно практика на ВАС, чрез писмено заключение на вещо лице също не може да се доказва осигурителен доход. Само с удостоверение обр. УП-2 изготвено и оформено по съответния ред може да се установява получаването трудово възнаграждение. В този смисъл е практиката на Върховния административен съд /Решение № 5781 ОТ 07.05.2009г. по адм. д. № 172/2009г., VI отделение/

При изготвяне на основното и на допълнителното заключение по ССЧЕ на осигурителния доход на Г. И. за периода в който е работил във вестник „Футбол“, същият е изчислен без никакви писмени доказателства, а само въз основа на писмена декларация, представена под наименование „Удостоверение“, потвърждаваща декларация от З. Н. В. - Председател на Съвета на Директорите и Изпълнителен директор на [фирма]. Приетата по делото декларация от З. В. в качеството му па Председател па Съвета на директорите и Изпълнителен директор, се установява, че [фирма] не разполага с автентични писмени документ, доказващи изплащане па възнаграждението на жалбоподателя. Така представения документ, подписан от З. В., за получаваното от Г. И. възнаграждение също категорично не може да се приеме, че представлява автентичен документ по смисъла на чл.40 от НПОС, въз основа на който да бъде установен осигурителен доход в производството по отпускане и определяне размера на пенсиите.

В провереното от контролните органи трудово досие се съдържат заповеди, трудови договори споразумения, които съдържат данни за договорено, но не действително изплатено възнаграждение. Същите не съставляват автентични документи по смисъла на чл.40 от НПОС, съдържащи достатъчно данни за действително изплатеното възнаграждение на жалбоподателя, върху което са правени осигурителни вноски. В този смисъл е и установената съдебна практика на ВАС /Решение №5781/07.05.2009г. по адм. дело №172/2009г.; Решение № 12927/12.10.2011 г. по адм. дело №2159/2011 г.; Решение № 2979/13.03.2017 г. по адм. дело №3439/2016 г./

Настоящият съдебен състав счита, че от страна на жалбоподателя не се ангажираха доказателства, които да обосноват извод за неправилно определяне на размера на пенсията с потвърденото с Решение №2153-21-60/16.03.2017г. на Директора на ТП на НОИ - С.-град Разпореждане №[ЕГН]/1 от 05.10.2016г. на Ръководителя на „Пенсионно осигуряване“ в ТП-НОИ-С.-град. При липсата на издадени удостоверения по образец, удостоверяващи продължителността на трудовия стаж за целия претендиран период, както и на данни в разплащателните ведомости, правилно не е зачетен осигурителния стаж за този период.

Предвид всичко изложено по-горе, обжалваното Решение №2153-21-60/16.03.2017г. на Директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт - С.-град, с което е потвърдено Разпореждане №[ЕГН]/1 от 05.10.2016г. на Ръководителя на „Пенсионно осигуряване“ в ТП-НОИ-С.-град е правилно и законосъобразно.

При този изход на делото е основателно искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание [чл. 78, ал. 8 ГПК](#), [чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ](#), чл. 24 от Наредбата за заплащане на

правната помощ същото следва да бъде присъдено в размер на 100 лева за настоящата инстанция.

Воден от горното, на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, във връзка с чл. 118, ал. 3 от КСО, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата срещу Решение №2153-21-60/16.03.2017г. на Директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт /ТП на НОИ/ - С.-град, с което е потвърдено Разпореждане №[ЕГН]/1 от 05.10.2016г. на Ръководителя на „Пенсионно осигуряване“ в ТП-НОИ-С.-град.

ОСЪЖДА Г. М. И., [ЕГН] да заплати на Национален осигурителен институт С. - град разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му пред Върховния административен съд на Република България.

съдия: